

استقامت از هود لجاجت از قوم

لَقَذْ كَانَ فِي قَصْبِهِمْ عِزْزَةٌ لِّأُولَى الْأَلْبَابِ
در سرگذشت آنها درس صبرتی برای
صاحبان اندیشه بود

در شماره گذشته به مشخصات جغرافیایی و
جسمانی قوم عاد و دیدگاه مفسران و مورخان نسبت به
آنها و اینکه آنها چه کسانی و چه کاره بودند، اجمالاً اشاره
شد و اینک درباره چگونگی دعوت حضرت هود و لجاجت
قومش مطالبی تقدیم می‌گردید.

حضرت هود پس از حضرت نوح، اولين پیامبری است که خداوند متعال در
قرآن مجید از او یاد کرده و از زحمات و فیام آن حضرت برای دعوت به حق و
ایستادگی در برابر کفر و شرک قدردانی کرده، و داستان حضرت نوح را با بیان
داستان حضرت هود ادامه داده و فرموده است:

«وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودٌ...»؛ «(ما) به سوی (قوم) عاد، برادرشان «هود» را

فرستادیم،...^(۱).

قوم عاد که سالهای سال با عمرهای طولانی و نعمتهای فراوان الهی، و پیکرهایی ستر و نیرومند همچنان در ناز و نعمت زندگی می‌کردند، در اثر غفلت از اینکه اینهمه نعمت از کیست، بتهای بسی جان و بسی خاصیت را می‌پرستیدند. خداوند متعال حضرت هود را برای هدایت آنان مبعوث کرد تا بلکه آنان پی به آفریننده بی‌همتای جهان و جهانیان ببرند و به راه راست رهنمون شوند.

دعوت به حق، پیوسته در یک مسیر حرکت می‌کنند و به شهادت تاریخ

بشریت، همیشه و در همه حال، با اخلاق نیکو با امتهای خود برخورد کرده‌اند، (گرچه همیشه مورد آزار و اذیت امتهای خود بوده‌اند) زیرا

حضرت هود پس از حضرت نوح، اولین پیامبری است که خداوند متعال در قرآن مجید از او یاد کرده و از خدمات و قیام آن حضرت برای دعوت به حق و ایستادگی در برابر کفر و شرک فدوی‌دانی کرده، و داستان حضرت نوح را با بیان داستان حضرت هود ادامه داده است.

هدف انبیا یکی و آنهم خداست. ولذا تکذیب یکی از انبیا، تکذیب همه آنان است چنانکه قرآن می‌فرماید: «کذبَتْ عَادُ الْمَرْسِلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخْوَهُمْ هُودٌ إِلَّا تَقْفُونَ أَنَّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ» («قوم عاد (نیز) رسولان (خداد) را تکذیب کردند هنگامی که برادرشان هود گفت: آیا تقوای پیشه نمی‌کنید؟!، مسلماً من برای شما پیامبری امین هستم»^(۲).

گرچه آنان تنها هود را تکذیب کردند اما چون دعوت هود ادامه دعوت همه پیامبران بود، در واقع همه انبیا را تکذیب کرده بودند^(۳).

۱. هود: ۱۲۳ و ۱۲۴.

۲. المیزان، ج ۱۵ - تفسیر نمونه، ج ۱۵، ص ۲۹۱، ذیل آیه ۱۲۳ سوره شعراء.

در طول تاریخ، غالباً عده زیادی از مردم در برابر پیامبران ایستاده‌اند و حق را قبول نکرده‌اند اما خداوند متعال پیوسته حامی انبیای خود و پیروان راستین آنان بوده است و نهایتاً پس از اتمام حجت، پاسخ تمرد کافران و مشرکان را داده و خوبان را نجات داده است. چنانکه پس از به زمین نشستن کشتی حضرت نوح برای تسلی خاطر آن حضرت می‌فرماید:

«قیل یا نوح اهبط السلام منا و برکاتِ عليك و على أمِّ ممن معك و امِّ سنتَهم ثم يَمْسَهُمْ منا عذاب الیم».

(به نوح) گفته شد: «ای نوح! با سلامت و برکاتی از ناحیه ما بر تو و بر تمام امته‌انی که با تواند، فرود آی! و امته‌انی نیز هستند که ما آنها را از نعمتها بهره‌مند خواهیم ساخت، سپس عذاب در دنای کسی از سوی ما به آنها می‌رسد (چرا که این نعمتها را کفران می‌کنند)»^(۱).

در شرح حال قوم عاد می‌خوانیم:

قوم عاد هم که یکی از آن اقوام متمرد است، که با داشتن شهرهای آباد و زراعت و با غهای پر درخت و عمرهای طولانی، بتهای ساخته دست خود را ستایش می‌کردند و خدا، حضرت هود را برای هدایت آنان مبعوث کرد و آنان ابا کردند و به هود ایمان نیاوردند و او را اذیت کردند و آسمان به دستور خدا (احتمالاً به درخواست هود) هفت سال از نزول باران دریغ کرد و قحطی شد^(۲).

معلوم می‌شود مشیت خداوندی برای همیشه و همه زمانها می‌باشد و اگر امروز هم بشریت گرفتار قحطی و خشکسالی و طوفان و... می‌شود، براساس آیه شریفه، در اثر ظلم و ستم و فساد و بی‌عدالتی در جامعه و نافرمانی خود مردم است و آنهم پس از اتمام حجت.

۲. المیزان، ج ۱۰، ص ۳۰۶.

۱. هود: ۴۸.

کیفیت دعوت حضرت هود

حضرت هود، همانند دیگر انبیا دعوت خود را به دستور خدا به این صورت آغاز کرد:

«ای قوم من! خدا را پرستش کنید چرا که هیچ معبد شایسته‌ای جز او وجود ندارد. شما در اعتقادی که به بتها دارید، در اشتباهید و به خدا افترا می‌بندید. چرا برای بتهای بی خاصیت که منشأ هیچ خیر و شری نیستند، در برابر خالق عالم اینهمه ارزش قائل هستید؟ همچنین به آنان متذکر شد که من هیچ گونه پاداشی در برابر دعوت شما نمی‌خواهم

معلوم می‌شود مشیت خداوندی
برای همیشه و همه زمانها می‌باشد
و اگر امروز هم پسریت گرفتار
قطھطی و خشکسالی و طوفان و...
می‌شود، براساس آیة شریقه، در
اثر ظلم و ستم و فساد و بی‌عدالتی
در جامعه و نافرمانی خود مردم
است و آنهم پس از اتمام حجت.

تا شما به خاطر سنگینی پاداش از پذیرش حق
سر باز زنید چرا که پاداش من بر عهده کسی
است که مرا آفریده و از آنجایی که دعوت من به
خاطراً است، پاداش من هم اصولاً باید متوجه
او بشود.

اما وقتی آن حضرت می‌بیند گوش
آنان به پاداشهای معنوی بدھکار نیست،
بازهم در راه خدا از پانمی نشیند و این بار
به پاداشهای مادی متولّ می‌شود و می‌توانند

می‌فرماید: اگر از کفر و شرک و بت پرستی خود توبه کنید و دعوت حق را پذیرید، من از
خداآوند طلب باران می‌کنم تا باغها و مزارع شما سیراب شود و قدرت شما افزونتر
گردد. خدای بزرگ و آفریننده جهان دعوت آن حضرت را به این شرح بیان
می‌کند و می‌فرماید:

«(ما) به سوی (قوم) عاد، برادرشان «هود» را فرستادیم، (به آنها) گفت:

«ای قوم من ا خدا را پرستش کنید، که معبودی جز او برای شما نیست!، شما فقط تهمت می‌زنید (و بتها را شریک او می‌خوانید!)».

«ای قوم من!، من از شما برای این (رسالت)، پاداش نمی‌طلبم، پاداش من، تنها بر کسی است که مرا آفریده است، آیا نمی‌فهمید؟».

«و ای قوم من! از پروردگار تان طلب آمرزش کنید، سپس به سوی او باز گردید، تا (باران) آسمان را پی درپی بر شما بفرستد، و نیرویی بر نیرویتان بیفزاید و گنه کارانه، روی (از حق) برنتاید»^(۱).

در آیات ۹ تا ۱۲ سوره نوح هم این مطلب که (اگر به راه راست درآید، خداوند رحمت و برکات خود را بر شما نازل می‌کند)، آمده است.

استقامت در برابر لجاجت

در برابر آنمه پند و اندرز و راهنماییهای حضرت هود نسبت به قوم خود، واکنشی که آنها نشان دادند، بی شباهت به نسبتهای ناروائی که قوم حضرت نوح به آن حضرت می‌دادند، نبود. چرا که اینها علاوه بر سه جمله: تو دلیل روشنی نیاوردی، ما هرگز با گفته‌های تو دست از دامن بتهاي خود ببر نمی‌داریم و ما هرگز به تو ایمان نمی‌آوریم، نسبت دیوانگی به آن حضرت دادند و گفتند: مثل اینکه تو دیوانه شده‌ای و علت این دیوانگی این است که خدایان ما به عقل تو آسیب رسانده‌اند. اما هود نبی با اخلاق نیک پیامبری که خوب همه انبیاست، باز هم صبر و

۱. «وَ إِلَى عَادٍ أَخْاهَمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمَ ابْعَدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ. يَا قَوْمَ لَا إِسْلَامَ لَكُمْ وَلَا شَرِكَةَ لِلَّهِ مَا شَرِكْتُمْ عَلَيْهِ إِنْجِراً إِنْ أَجْرِيَ إِلَى الْأَعْلَى إِنَّ الَّذِي فَطَرَنِي أَفْلَأْ تَعْقُلُونَ. يَا قَوْمَ اسْتَغْفِرُوا رَبِّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يَرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مَدْرَارًا وَيَزْدَكِمْ فَرَّةَ إِلَى قَوْتَكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْ مُجْرِمِينَ» (آیات ۵۰ تا ۵۲، سوره هود).

تحمل خود را حفظ کرده و با استقامت بیشتر در برابر لجاجت مضاعف آنان، ایستادگی کرده و اعتقاد راسخ و توکل خود را به خالق بسی همتا اعلام داشته و فرمود: اگر نقشه قتل مرا هم بکشید، تردید به خود راه ندهید و هرچه دلتان خواست انجام دهید زیرا من به خدائی توکل کرده‌ام که جان هر جنبه‌ای در دست قدرت اوست، (قدرتی که عادلانه إعمال می‌کند).

بدینوسیله به آنان فهماند که پشتیبان من خداست و کسی که کارش برای خداست و خدا پشتیبان اوست، به هیچ وجه شکست نمی‌خورد و از هیچ چیزی هراس ندارد.

با آنهمه نسبت سفاهت و جنون و ترساندن آن حضرت از خدايان دروغين خود، او همچنان مانند کوه در برابر آنان ایستادگی کرده و توانست حدود چهار هزار نفر را هدایت کرده و به آئین حق رهنمون شود^(۱). اما دیگران بر لجاجت خود باقی مانده و به عذاب الهی گرفتار آمدند که انشاء الله ادame مطلب در شماره آینده.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پیمان جامع علوم انسانی

۱. تفسیر نمونه، ج ۹، ص ۱۴۷.